

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1812/2021
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миомир Иванковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Републичке дирекције за имовину из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1963/2020 од 22.12.2020. године, у седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1963/2020 од 22.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 122/19 од 07.07.2020. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац власник пословног простора – локала у ..., у Улици ..., у приземљу стамбеног објекта Л/2, површине 35 м2, на кп.бр. .. КО ..., на локацији „ББ“, и обавезује се тужена да тужиоцу ово право призна и да трпи да се тужилац као власник укњижи код Службе за катастар непокретности у Пироту. Другим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1963/2020 од 22.12.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију без навођења законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 03.05.2018. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на ненувчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић